

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 18. Mors Constantini. Romanus Argyrus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. net. Tandem Episcopi, qui Monasteria,
A.C. 1027. Metropolitaram beneficio, tenent, ea re-
 stituant, si aliquando Metropolitæ, dum
 ad conservandam Rempubliacam plurima
 præstare coguntur, indigere incipiant.
 Hæc Constitutio, Metropolitæ sexdecim,
 & Archiepiscopis (*) quinque præsentibus,
 lecta, atque mense Novembri Indi-
 ctione undecima eodem anno millesimo
 vigesimo septimo data.

§. XVIII.

*Mors Constantini. Romanus Argyrus
 Imperator.*

*Cedr. p. 719.
 p. 721.* Anno sequente e vivorum numero abiit
 Constantinus Imperator, postquam
 cum Fratre suo annis quinquaginta, &
 solus annis tribus regnasset, totus volu-
 ptatibus immerfus. Nihil supra equo-
 rum cursus & ludos amabat, semper syco-
 phantarum & parasitorum turba circum-
 datus. Præfecturas & præcipua Reipu-
 blicæ munera spadonibus crapulosis aliis-
 que indignis hominibus committebat.
 Subito morbo correptus nona Novem-
 bris anno a mundo condito sexies mil-
 lesimo quingentesimo trigesimo septimo,
 Jesu Christi millesimo vigesimo octavo,
 cum

(*) Sæpius occurrit, alios in Ecclesia Orien-
 tali fuisse Metropolitæ & alios Archiepiscopos,
 atque illi his fuisse majores videntur.

cum se a medicis deferri videret, & Successorum in Regno cogitaret, Patricium Romanum Argyrum vocari jubet, cui cubiculum intranti, *elige jam, inquit, quod melius videbitur. Namque vel uxorem tuam dimittes, & unam filiarum mearum connubio tibi junges, aut ambo oculi tibi eruentur.* Romanum, inter malleum & incudem positum, optima uxor periculo eripuit, quæ sponte attonsa institutum monasticum amplexa est. Constantinus Imperator tres filias genuerat, quarum primogenita, nomine Eudocia, velo monastico se abdiderat. Theodora tertio genita Romanum Argyrum maritum accipere recusavit, sive quod affinem averfaretur, sive quod jura uxoris ejus luce fruentis lædere crimini duceret. At secunda, nomine Zoe, oblatas Romani nuptias arripuit. Tum quæstione an matrimonium istud inter propinquos ratum haberi possit, agitata, atque a Patriarcha Alexio & Clericis ejus decisa, (*)

Roma-

(*) Hic Alexius Patriarcha in impedimento propinquitatis dispensasse videtur. Sed aliunde hoc matrimonium, vivente Romani uxore, ut ut Monialem esset professa, nullum erat. Quis non miretur Patriarchas Constantinopolitanos quartas Nuptias, a Jesu Christo non prohibitas, præfervide damnare*, dum hic matrimonium in

*Sup. lib.
LVII. §.

Hist. Eccles. Tom. XIV. Q Evan. 42.

Sæculum XI. Romanus & Zoe Benedictione Nuptiali
A.C. 1028. junguntur, & ipse Imperator salutatur.
 His Constantinus haud plus tribus die-
 bus superstes, annos natus 70. rebus hu-
 manis eripitur.

Romanum Argyrum, qui annis quin-
 que & dimidio imperavit, multis ceris
Cang. famil. Majorum suorum clarum, nam summas
p. 154. quasque Dignitates consecuti fuerant, exi-
 miæ virtutes commendarunt. Cum sci-
 ret, Magnæ Ecclesiæ Constantinopolita-
 næ, cujus œconomia olim præfectus fue-
 rat, census admodum tenues esse, con-
 stituit, ut eidem per singulos annos octo-
 ginta libras argenti ærarium Cæsareum
 penderet. Tres Syncellos ad dignitatem
 Metropolitica[m] evexit, cum Ephesinam
 Cyriaco, Patriarchæ fratri, Cyzicenam
 Demetrio, quocum, priusquam Solio fu-
 isset impositus, arcto amicitia[rum] fœdere
 junctus fuerat, & Euchaitanam Insulam
 Michaeli, Demetrii propinquo, contulit.
 Complures viros, præsertim Ecclesiæ Mi-
 nistros, prope ad incitas redactos, suis
 opibus adjuvit. Largas eleemosynas pro
 quiete

* *Matth. 5.* Evangelio * diserte vetitum approbare audent?
 32. Nimirum jam tunc superbi Græculi Romanam
 Sedem, Doctrinæ Evangelicæ Magistrum, fasti-
 dire incipiebant, quam ubi postea deseruerunt,
 nemine ruinam sustinente, in abyssum Schisma-
 tis, erroris, & Hæresis prolapsi sunt.

quiete animæ Imperatoris, Soceri sui, Sæculum XI.
A.C. 1029.
distribuit, atque multos a defuncto quon-
dam injuriam passos collatis Bonis & ho-
noribus auxit.

§. XIX.

Fulberti Carnutensis Extrema.

Anno millesimo vigesimo nono Francia
Fulbertum Episcopum Carnutensem,
lumen patriæ fulgidissimum, amisit. Is
Constantiam Reginam vehementer of-
fensam habebat, quod muliebri cupidi-
tati obsisteret; nam Constantia volebat
junioem filium suum Robertum Regem
coronari, violato jure Henrici primoge-
niti, cui Rex Pater, si ipse decederet,
Regnum destinabat. Porro qui conten-
debant, Henricum a Regno excludi de-
bere, dicebant, esse versuti animi Prin-
cipem, pigrum, mollem, qui malo patris
sui exemplo corruptus jura Majestatis
vindicare nesciret. Econtra ipsius fra-
trem omnibus virtutibus, quæ strenuum
Regem facerent, esse præditum. Ful-
bertus Henrico favebat, secundum pa-
rentis Regis voluntatem, quamvis non
ignoraret, suam obedientiam compluri-
bus Episcopis non probari, & aliis, neu-
tri parti faventibus, videri, vivente pa-
tre nec unum nec alterum esse coronan-
dum. Tandem vicit auctoritas patris;
quare Henricus Remis in Festo Penteco-

Glab. 1. III.

c. 9.

Ap. Fulb. ep.

106. al. 50.

ep. 59.

Q 2

stes